

Θέμα και παραλλαγή στην πρωινή προσευχή του Γέροντος Σωφρονίου

/ [Πεμπτούσία](#)

Αιώνιε Πατέρα, Δημιουργέ των πάντων, ο μόνος και αληθινός παιδαγωγός προς την πνευματική προκοπή και την επουράνια Πατρική στέγη. Εσύ που με αξίωσες να σε αποκαλώ «Πατέρα». Εσύ, που ως Πατέρας ανώτερος και του πλέον αρτιότερου επιγείου γονέως, βρίσκεσαι πάντα χορηγός, εμπυχωτής και προστάτης όλων των ανθρώπων και εμού του αναξίου. Εσύ που ως Πατέρας πλήρης κατανοήσεως και συγκαταβάσεως, δεν προσμετράς λάθη, παραλείψεις και τα φαιδρά της νεότητας καμώματα, αλλά συγχωρείς και ενθαρρύνεις τα τέκνα Σου εις μετάνοια και επιστροφή στην πατρική Σου αγκαλιά. Επάκουσον της δεήσεώς μου, διότι, άνευ Σου, δεν έχω ζωήν, φως, χαράν, σοφίαν και δύναμιν, προκειμένου να ολοκληρωθώ ως δικός Σου υιός και θυγατέρα και

να επιτελέσω με στοιχειώδη συνέπεια και αποτελεσματικότητα το μεγαλειώδες και υπέροχο έργο του επίγειου γονέα.

Ιδιαίτερως σε παρακαλώ Κύριε για τα παιδιά Σου που με αξίωσες να αναθρέψω. Δικά Σου είναι Κύριε και λίγος ο χρόνος που μου τα εμπιστεύτηκες. Ανάλαβε ξανά Κύριε την αληθινή Σου Πατρότητα και συγχώρησον τα άπειρα εγκλήματα που συντελέστηκαν από μένα τον ανάξιο κατά την ανατροφή τους.

Συγχώρεσε την αμέλεια της εσωτερικής αυτοπραγμάτωσης και της πνευματικής προκοπής, που στάθηκε η αιτία να στερηθούν εκ μέρους μου το ζωντανό παράδειγμα ανδρείας, αγάπης, σταθερότητας και ελπίδας.

Συγχώρεσε την αλαζονεία, την αδιαφορία, τον εγωισμό, ακόμη και τον κεκρυμμένο πίσω από φροντίδα, ενδιαφέρον και αγωνία για το παρόν και το μέλλον τους. Διότι είναι πολλές οι φορές Κύριε, που η επιβολή των δικών μου ανεκπλήρωτων ονείρων στα παιδιά μου και η περιφρόνηση των ιδιαίτερων κλίσεων και χαρισμάτων τους ενδύθηκε το ιμάτιον ακόμη και της πλέον θυσιαστικής αγάπης.

Συγχώρεσε την ραθυμία στην ενδυνάμωση της σχέσης με τον σύντροφο που με αξίωσες να συνδέσω τη ζωή μου μέσω του γάμου. Γνωρίζω, Κύριε, πως τα κενά αυτής της σχέσης στέρησαν από τα παιδιά που μού εμπιστεύτηκες, ασφάλεια, καθαρό νου και θετικά συναισθήματα. Συγχώρεσε ακόμη Κύριε τις στιγμές της συντροφικής σύγκρουσης που γέμισαν τα παιδικές τους ψυχές με ανασφάλεια, απορίες, πίκρα και αρνητικά συναισθήματα.

Ακόμη, Κύριε, συγχώρεσε την αδυναμία συμφιλίωσης, κατανόησης και συγγνώμης προς τους δικούς μου γονείς. Γιατί οι εκκρεμότητες αυτές, σαν σκυτάλη άγνοιας, ψυχικών και πνευματικών τραυμάτων, θυμού και παραπόνου, κινδυνεύουν να μεταφερθούν αυτούσια στους επόμενους.

Μα πάνω απ' όλα Κύριε, συγχώρεσε την δαιμονική αυτοπεποίθηση πως γνωρίζω τα πάντα και πως είμαι άξιος να μεγαλώσω παιδιά, ξεχνώντας πως εσύ είσαι ο μόνος Παιδαγωγός, ο μόνος Γονέας, η μόνη Οδός και η μόνη Ελπίδα ζωής, πλημμυρισμένης από νόημα, αισιοδοξία και αγάπη ανιδιοτελή και ανυπόκριτη. Ναι, Κύριε, σήκωσα ψηλά το ανάστημα της οίησης και δεν έκαμψα τον αυχένα μου, ώστε πίσω από έμενα να αποκαλυφθείς Εσύ και το γλυκύτατο βλέμμα της αγάπης Σου.

Και τώρα Κύριε, ανάλαβε με το άπειρο έλεος και τη φιλανθρωπία σου να διορθώσεις τα λάθη, τα κενά και τις εκκρεμότητες της ανατροφής που έδωσα στα παιδιά μου και παιδιά Σου. Μην επιτρέψεις να αμαυρωθεί η ζωή τους από τα γονεϊκά μου αμαρτήματα. Με την άπειρη φιλανθρωπία Σου, μην θελήσεις να στερηθούν τη χαρά αυτής, αλλά και της αιώνιου ζωής, καθηλωμένα σε πάθη δυσβάστακτα από το βάρος των δικών μου σφαλμάτων. Απάλλαξε τα από την ενοχή, με την οποίαν, θέλοντας ή μη θέλοντας, οι γονείς, τόσο συχνά, συνθλίβουν τα παιδιά τους. Ελευθέρωσε τα από την τυραννία της γονεϊκής αλαζονείας και αξίωσε με να ζητήσω και να αξιωθώ τη συγνώμη τους.

Σύντριψε, Κύριε, με το μέγα Σου έλεος την αλυσίδα των κενών και των λαθών που μεταφέρονται από γενεά σε γενεά και αξίωσε, τα παιδιά που μου εμπιστεύτηκες, να γίνουν δυο και τρεις και άπειρες φορές καλύτεροι γονείς από εμένα. Τέλος, Κύριε, θύμιζε μου όσο επιτρέπει το έλεός Σου πως κι εγώ και όλοι μας είμαστε παιδιά δικά Σου, του κοινού Γονέα όλων, που δεν θα λείψει ποτέ από την ζωή μας και που γνωρίζει να αναθρέφει παιδιά με ευθύνη, ωριμότητα, αρχοντιά και αγάπη. Εικόνα της πατρότητάς Σου είμαι Κύριε, ει και στίγματα φέρω πταισμάτων. Οδήγησέ με στην ομοίωσή Σου, μεταβάλλοντάς με σε δωρητή διακριτικής φροντίδας, ευλογημένων ορίων και αλληπάλληλων ευκαιριών για επανόρθωση των σφαλμάτων των παιδιών μου, χωρίς επίδειξη ισχύος, αυθεντίας και αυτοδικαίωσης προς αυτά.

Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Πατήρ των απάντων και της δίκης μου ταλαιπωρημένης ψυχής, μείνε Γονέας επουράνιος δίπλα μου και αξίωσε με να μετέχω δια βίου με ευθύνη και ταπεινοφροσύνη στην ευλογημένη διακονία της πατρότητας και της μητρότητας. Και τέλος, αξίωσε με να ευλογήσω με καμάρι τις οδούς που τα παιδιά μου θα επιλέξουν να βαδίσουν, διότι μόνον των γονέων οι ευχές στηρίζουν τα θεμέλια κάθε νέας ζωής.

Αξίωσε με να ακούσω την ευλογημένη φωνή σου, ίδια με εκείνη του Δαβίδ να μου λέει:

«Υιός μου ει συ, εγώ σήμερα γεγένηκα σε».

Πλημμύρισε με μέ Πνεύμα Άγιο, που θα κράξει από τα έσχατο βάθος της καρδιάς μου προς Εσένα:

«Αβά ο Πατήρ».

Πατέρα της ζωής μου, αυτής της Θειας Σου πατρότητας την αίσθηση αξίωσέ με να απολαύσω και με την δική μου εξαγιασμένη πλέον πατρότητα να ετοιμάσω στην καρδιά των παιδιών μου τόπο υποδοχής της δικής Σου Πατρικής παρουσίας.

Μπορείς και θέλεις Κύριε. Παράκαμψε ακόμη και με τη βία την απιστία και τη ραθυμία μου και δράσε προς εμένα και προς εκείνα σύμφωνα με την αγάπη και τα μέγα Σου έλεος.

ΑΜΗΝ.

Ανωνύμου γονέως

Για την καταγραφή: Ηλίας Λιαμής